

зинъ за галантерия, въ който се продаваха и погребални ковчези. Деца се връщаха отъ училище, въ низкото небе бавно се въртѣха чифтъ гълъби, като че търсѣха сушина да кацнатъ. На единъ жгълъ изиикна неочаквано нова сграда съ надписъ: Българска Народна Банка.

Най-сетне, спрѣхме на площада въ центъра, предъ хотела. Тукъ имаше още аптека, съ голѣми витрини, нѣколко магазина, и въ срѣдата на площада — паметникъ отъ сивъ камъкъ, който представляше войникъ въ шинелъ, съ пушка при нозе. Една редица изкаляни гжски съ крѣсъкъ се точеше задъ него.

Въ хотела ми дадоха единствената свободна стая, вжтрешна, съ прозорецъ къмъ задния дворъ.

— Имаме и други, по-хубави, ама като пристигна трупата, всичкитѣ ги заеха — обясни ми момчето.

— Трупа ли? Каква трупа?..

— Ами — артиститѣ... Тѣ сж вече цѣла недѣля тука... Представяватъ въ читалището...

Стаята бѣше висока, гола, мебелирана само съ легло, закачалка, маса и столъ.